

08-04-2024 Μόνο ο αποτυχημένος συναντά τον Θεό

- Μετανοούμε αληθινά: α) όταν έχουμε σιχαθεί την αμαρτία μας, β) όταν αποφασίσουμε να μην την ξανακάνουμε, ακόμη κι αν δεν το αντιλήφθηκαν οι άλλοι, γ) όταν νιώσουμε ότι η αμαρτία μας είναι βδέλυγμα του Κυρίου, δ) όταν πάψουμε να ασχολούμαστε με τις ζωές των άλλων. (Γέροντας Αιμιλιανός)
- Η μετάνοια δεν είναι κατόρθωμα ούτε αποτέλεσμα πίεσης του ψυχισμού μας, αλλά δώρο του Θεού σε αυτόν που θέλει πραγματικά να μετανοήσει.
- Οι λογισμοί είναι σαν τα αεροπλάνα. Μπορούν να περνάνε από πάνω μας, αλλά εμείς να μην κάνουμε το κεφάλι μας αεροδρόμιο που να προσγειώνονται. (Άγιος Παΐσιος)
- Όταν πάμε να κάνουμε κάτι, είναι πολύ σημαντικό να έχουμε ξεκαθαρίσει τον λόγο για τον οποίο πάμε να το κάνουμε. Αυτό ισχύει και στην εξομολόγηση.
- Όταν πηγαίνω να εξομολογηθώ, οφείλω να ξέρω γιατί το κάνω και ποια κατεύθυνση μετά θα ακολουθήσω, ώστε αυτά τα δύο να με οδηγούν στη μετάνοια.
- Οι λογισμοί που μας ταλαιπωρούν ξεκινούν από τον εσωτερικό τρόπο ζωής που εμείς έχουμε επιλέξει. Άρα εμείς ευθυνόμαστε για τους λογισμούς μας.
- Ο πνευματικός δεν αναλαμβάνει την ευθύνη των επιλογών των ανθρώπων, αλλά δίνει τα κριτήρια και τις βάσεις της ζωής.
- Πίσω από τους λογισμούς υπάρχει πάντα η ανασφάλεια και η έλλειψη αυτοεκτίμησης, την οποία δεν θα μας τη δώσει κάποιος άλλος, αλλά εμείς θα τη βρούμε ψάχνοντας μέσα μας.
- Βασικό κριτήριο και άξονας πνευματικής ισορροπίας είναι η ακατακρίσια των άλλων.
- Η ακατακρίσια έλκει όσο τίποτε άλλο τη χάρη του Θεού.
- Το ανακάτεμά μας στις ζωές των άλλων είναι ένδειξη μεγάλης πνευματικής φτώχειας.
- Ο άνθρωπος που είναι σε κατάσταση μετάνοιας δεν κατακρίνει κανέναν και δεν ενοχλείται από κανέναν.
- Όσο πιο διαταραγμένος είναι ένας άνθρωπος, τόσο περισσότερο γκρινιάζει με το καθετί, ενώ αντίθετα ο ισορροπημένος άνθρωπος είναι πάντα ήρεμος.
- Να μην ασχολούμαστε με τα πάθη των άλλων αλλά ούτε και με τα δικά μας πάθη. Να νοιαζόμαστε πώς θα γεμίσουμε από τον Θεό, ώστε τα πάθη να μην βρίσκουν χώρο μέσα μας.
- Να έχουμε ντροπή στην αμαρτία και παρησία στη μετάνοια και όχι το αντίθετο, πράγμα που γίνεται συνήθως.
- Στην εξομολόγηση οφείλουμε να είμαστε αυθεντικοί και να μην βάζουμε το προσωπείο του ευλαβούς χριστιανού, το οποίο θα βγάλουμε αμέσως μετά.
- Οι λογισμοί είναι συμπτώματα που αποτυπώνουν την εσωτερική μας κατάσταση.
- Η εξομολόγηση δεν είναι δικαστήριο, αλλά διαδικασία αποκατάστασης της εσωτερικής μας ισορροπίας και ενσωμάτωσής μας στο σώμα του Χριστού.
- Ο Θεός δεν παύει να μας αγαπάει όταν αμαρτάνουμε. Απλώς εμείς σκοτιζόμαστε και κλεινόμαστε και δεν λαμβάνουμε την αγάπη Του.

- Από την πραγματική εξομολόγηση βγαίνουμε άλλοι άνθρωποι.
- Όσο περισσότερο φανερώνουμε στον Θεό την πραγματική μας κατάσταση, την ασχήμια μας, τόσο περισσότερο μας περιλούζει η χάρη Του.
- Όταν πιστεύουμε στην πραγματική μας αξία και δυνατότητα, δεν φοβόμαστε να εκτεθούμε και να αποκαλύψουμε την ασχήμια μας στον Θεό.
- Η εξομολόγηση είναι κατάβαση τη δύναμης του Θεού μέσα μας. (Γέροντας Αιμιλιανός)
- Αγιότητα είναι η συναίσθηση της κατάντιας μας, όχι με κλείσιμο στον εαυτό μας αλλά με εμπιστοσύνη στην αγάπη του Θεού και γνωρίζοντας ότι όλα όσα έχουμε είναι δικά Του.
- Αν και πολλές φορές η εξομολόγηση είναι μια ζεστασιά που προσφέρουμε στην ύπαρξή μας για να αντέχουμε στη ζωή ή είναι ικανοποίηση μιας ψυχολογικής ανάγκης, ο πρώτιστος σκοπός της είναι η θεραπευτική και αναγεννητική συνάντησή μας με τον Θεό.
- Τον Θεό Τον συναντούν οι αποτυχημένοι, οι χρεωκοπημένοι.
- Να προσέχουμε ώστε με τη συχνή εξομολόγηση και την πνευματική ζωή που πιθανόν κάνουμε να μην καθηλωθούμε στην ψευδή ιδέα μιας μακαριότητας και ενός εξασφαλισμένου παραδείσου, που ουσιαστικά θα αδυνατίσει την καρδιά μας.
- Οι άνθρωποι δεν χωρίζονται σε καλούς και κακούς, αλλά σε ζωντανούς και πεθαμένους.
- Ο άνθρωπος που ένοιωσε την πλήρη αποτυχία του και ζει βαθιά σχετιζόμενος με τον Θεό, έχει μέσα του άλλη δύναμη και ελευθερία, που δεν τον ενοχλεί κανένας και τίποτα.
- Η αμφισβήτηση του εαυτού μας είναι η προϋπόθεση για να ενεργήσει η χάρη του Θεού.
- Η Εκκλησία δεν είναι ο χώρος των τέλειων και καθαρών αλλά ο χώρος των μετανοούντων.
- Αυτό που ο πνευματικός κάνει στην εξομολόγηση είναι να μαρτυρεί και να επιβεβαιώνει ότι όντως ο άνθρωπος μετανόησε και πλέον ενσωματώνεται στο σώμα του Χριστού, που είναι η Εκκλησία, και ίσως ακόμη να δίνει στον άνθρωπο κάποια αγωγή θεραπευτική.
- Η συχνή επανάληψη της εξομολόγησης μπορεί να δείχνει επιπολαιότητα και ουσιαστικά αμετανοησία, αλλά μπορεί να δείχνει και ταπείνωση και ότι ο άνθρωπος δεν απογοητεύεται, "δεν το βάζει κάτω".
- Η Εκκλησία είναι ένα εργαστήρι που μεταποιεί το σκοτάδι σε φως, την ασχήμια σε ομορφιά, τους λογισμούς σε χαρά.
- Το μεγαλύτερο όπλο εναντίον της αμαρτίας είναι η όντως χαρά, η χαρά του Χριστού.